

ВБИТИ ДРАКОНА: РОЗДУМИ НАД МИНУЛИМ І СЬОГОДЕННЯМ

Анастасія Янівна ЛИСКА,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 081 “Право” Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського “Харківський авіаційний інститут”

Науковий керівник: *Філіпенко Н. Є., доктор юридичних наук, доцент, професор закладу вищої освіти кафедри права Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського “Харківський авіаційний інститут”*
<https://orcid.org/0000-0001-9469-3650>
n.filipenko@khai.edu

Сьогодні, коли рашиськи орди здійснюють напад на нашу країну, багато людей задають одні й ті самі запитання: Чому росіяни всі ці роки мовчали? Чому мовчать зараз? Саме на ці питання і дає відповідь книжка геніального Євгенія Шварца “Дракон”. Мовчать, бо бояться. Мовчать, бо отруєні пропагандою. Мовчать, бо підтримують дракона...

Сьогодні вашій увазі представляємо дуже цікаві міркування студентки першого курсу, гуманітарно-правового факультету, Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського “Харківський авіаційний інститут” Лиски Анастасії Янівни.

Вбити дракона - кінофільм-притча продюсера Марка Захарова - знято за мотивами п'єси “Дракон” Євгенія Шварца. Екранізація Захарова є досить близькою до п'єси за сюжетом та сенсом.

Є досить широковідомою репліка з кінофільму: “Сьогодні кожен сам вирішує, що бачить”, але точно відомо, що і п'єса, і кінофільм критикують владу. Саме тому п'єса, після першого публічного показу в Москві 4 серпня 1944 року, була заборонена до постановки. Спроби поставити виставу на сцені театру за часів правління І. В. Сталіна і Н. С. Хрущова закінчилися забороною та жорсткою цензурою.

Ідея твору досить цікава і актуальна навіть сьогодні. Відомо, що Євгеній Шварц, у лавах кубанських підрозділів, брав участь у боях проти більшовиків та був учасником Добровольчої армії. Також за життя відчув на собі події першої та другої світової війн. Саме ці події могли дати початок написання твору в 1942-1944 роках.

Головним героєм твору є мандрівник, якого потім прозвали Ланцелот. Блукаючи по полях на нього нападає якийсь невідомий літаючий об'єкт, потім виявилось, що це був “дракон” - правитель країни, якого, незважаючи на всю його жорстокість, вихваляють всі люди, і кожна людина, зобов'язана його знати. Це нагадує тоталітарний режим, диктатуру і терор, а образ дракона зображує фігуру вождя (фюрера).

Неодноразово в кінофільмі відображались сцени відкритого насилля над звичайними людьми, які навіть погоджувались на всі образливі висловлювання дракона та просто мовчали. Взагалі немає свободи слова, коли Бургомістр підводить Ланцелота до людей, вони стверджують, що їм не потрібна ця дуель, це повне погодження з будь-якими діями влади. Люди бояться говорити те що думають, або навіть сліпо не бачать правди. Репліка дракона: “Навіщо тобі слово, що ти з ним будеш робити”, показує що слово ніякого значення немає в державі, люди просто не знають як ним користуватися і просто розуміють, що в своїй державі що б вони не робили, вони ніякої справи не мають до управління держави.

Навіть сьогодні кінофільм досить добре показує не тільки фашистську Німеччину, чи більшовицьку Росію, а саме сучасну Росію. Згадати можна загальноросійське голосування до поправок конституції 2020 року, де не важливо було: голосуватимуть люди чи ні, їх голос не мав ніякого значення, тому що початкова суть голосування полягала в анулюванні попереднього терміну президента та можливість його балотування в 2024 та 2030-их роках, можливість управління державою до 2036 року!. За результатами фіктивного голосування, частка 78% проголосувала за нову конституцію. Насправді - масова частка затриманих на мітингах. Також вибори президента Білорусі 2020 року, за результатами фіктивних голосувань 80% за старого президента (при владі з 1996 року), насправді - масові затримання на мітингах по всій країні. Тому при владі самопроголошені президенти, а справжні в ув'язненні або вимушені були залишити країну. Досить цікавий сам факт, що дракону було 400 років, що мабуть натякає на довгостроковий термін президентства.

За більшовицької Росії в країні був справжній безлад, багато людей потрапили в ув'язнення за критику влади, спробу здобути незалежність. Було покарано багато людей, які становили навіть найменшу загрозу державі, та більшість людей було завербовано в користь державі.

Багато сцен відображають таку політику абсолютного тоталітаризму та безладдя і неповагу до законів. Так сцена коли дракон знищив власний закон у архіваріуса - це символ неповаги до закону, до права в цілому. Як Бургомістр казав “винести документи та архіви - спалити, і чому я всюду розписувався?”, саме так архіви КГБ були знищені.

За такою політикою, не може жити і розвиватися країна, бо ціна власної думки диктатора найвище цінностей держави. Все, що вимагає влада від людей, задля власної вигоди, не може існувати як правда, це просто жорстокий примус в усіх сферах управління, коригування всіх цінностей в єдину і неправильну систему. Такий спосіб регулювання влади призводить до падіння держави, а будь-якому тоталітарному режиму настає кінець. Насправді деякі дослідники споріднюють більшовизм та нацизм, їхню ідеологію, обґрунтованість легітимності, та до цього класу в майбутньому може приєднатися рашизм.

Але, визволивши народ від дракона, вони легко піддаються Бургомістру, який присвоївши собі перемогу, починає свою владу, на такій же системі власних ідей, схожих на комуністичні. Тому розчарований Ланцелот хоче донести людям, що вони ВІЛЬНІ, що можуть будувати країну на свободі та спільних ідеях! Нажаль, вони вже не спроможні відчутти що таке свобода,

тому кінець фільму зупиняється на дітях, адже це вони в майбутньому будуть частиною нової держави. Вони наше майбутнє і майбутні країни, тому дітям потрібно присвоїти цю любов до свободи та спільних цінностей народу. Бо це не держава, де влада діє в власних інтересах однієї особи і зосереджує пріоритет на собі, пріоритетом для влади повинен бути народ. Народ повинен будувати країну для себе, для свого щастя і для майбутнього суспільства в цілому. Та також потрібно пам'ятати, що якби в цілому світі не було кордонів, то люди були б одним цілим, але насправді люди і є одним цілим, тому також потрібно діяти в інтересах глобальних, бо: “ми не обираємо ні країну, де народилися, ні народ, у якому народилися, ні час, у якому народилися, але обираємо одне: бути людьми, чи нелюдьми”!